

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

Szerkesztői szállítás:

Külös-monsztoruza 101. sz. 2. sz. 10101

Kiadó hivatal:

Középutca, Stein J. könyvkereskedése.

Hirdetési ár: 6 hasábos garmond sorért 1-ször 7 kr., 2-ször 6 kr., 3-ször 5 kr., s minden hirdetés után 30 kr. bányegdíj.

Hirdetések felvételek Bécsben Oppel Alajosnál (Wollzeile 22. sz.) és Hansenstein és Voglernél (Wollzeile 9. sz.).

Nyitási cikkek sora után 20 kr. előleg, beküldése mellett a szerkesztőséghez czimzendők.

Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezelteik.

Megjelen e lap hetenkint háromszor, n. m.

kedden, esütőrtökön és szombaton délelőn.

Előfizetési ár:

egész évre 12 frt, félre 6 frt, évnegyedre 3 frt.

Szélső baloldali törekvések Erdélyben.

A szélső-baloldali agitáció a Királyhágón innen is megkezdődött.

S vannak emberek, a kik a val amit-nak vagy engedik magukat ámtatni, hogy ezen desperatus kísérletet maga a baloldal sugalmazza, approbalja és sanctionálja.

De jegyezzük meg magunknak, hogy ezen szélső irányú agitációkkal a baloldalnak, a Ghicz-Tisza pártjának, semmi köze, s a ki — és pedig itt köztünk — e szélső irányban rajong, annak nincs joga azt igényelni, hogy magához a baloldalhoz tartozik, hogy a baloldalnak tesz szolgálatot, hanem az — öntudatosan vagy öntudatlanul, mindegy! — uszályhordozója azon 11 vagy hány férfinak, a kik az alsóházban a tulajdonképi baloldalon túl foglalnak álláspontot.

Mit jelent ez álláspont?

Feleletül elég lesz talán annyit mondanunk, hogy az ellen nemcsak a „P. Napló“, hanem a „Hon“ is szintugy tiltakozik.

Ez utóbbi lap nem egyszer kijelentette már, hogy határozottan visszautasítja azon föltevést, mintha a bal és szélső bal politikája egy kalap alá tartoznék, s a legközelebbi napok eseményei éppen nem hoztak semmit, a minél fogva okunk lenne kételkedni ezen közösség elleni tiltakozás komolyságában.

Hiszzen alig néhány napja, hogy a „Hon“ vezérezikének főtárgyát is ezen óvás megújítása képezé, megtróván egy tekintélyes lapjarsát, hogy „túlajtott helyeslési buzgóságában az ellenzék eljárását a szélső baléval — összetéveszti!“

Ne mystificaljuk tehát önmagunkat! ne zavarjuk össze a pártálláspontokat! hiszen legalább ennyivel nemcsak önmagunknak, hanem az illető pártnak is tartozunk, melyhez egyikünk másikunk politikai meggyőződéssel csatlakozánk; különben buzgóságunk, nemes hevünk, kárba megy, s köszönet helyett désaveu lesz jutalmunk.

A baloldaltól már nem egyszer hangzott a zúgolódás, hogy e párt zászlója tulbuzgó barátok által egyszer is, máskor is oly tér felé sodortatik, melyet nem vall magának, s melylyel csak zavarba hozatik.

S most az a szerencse fenyegeti, hogy ismét egy ily szolgálat tétessék neki és pedig Erdélyben.

Meg vagyunk győződve, hogy az „ordre de bataille“ nem a Ghicz-Tisza-párt tábori irodájából jött, s valami nagy dimenziókban mutakozó mozgalomról nincs is szó; mindazonáltal közömbösek nem maradhatunk egy ily jelenség irányában, s ám tiszteljük az illetők a szabad véleményt vagy ne, kimondjuk nyíltan, hogy ez a kísérlet annyi mint gyufásdit játszani alig rendbeszedett szénánk tövében.

És ez történik itt, az óriási sebeiből alig feltámbáskodó Erdélyben, éppen akkor, midőn a szélső bal pártfördéke átlátva tehetlenségét, átlátva, hogy aggressiv politikája nem talál viszhangra a Duna és Tisza mentén, további zakatolásaival felhagyni, hir szerint feloszlatni készül, a mit komolyan igazolni látszik ezen pártárnyalat legkitünőbb capacitásának Kállay Ödönnek lemondása.

Ez történik nálunk akkor, midőn az egykori magyar emigratio legkitünőbb tagjai (bizony nem más, mint az országgyűlési többség bölcs politikájának vívmányai folytán) szabadon hazatérve, a rég nem látott hazai szent földre hosszas bujdosásukból a higadtság és béke szellemét hozzák magukkal; midőn ezen férfiak, felül állók minden nyomoruságos gyanusításon, intve intenek, hogy ne ámtunk magunkat ábrándokkal, melyek a jelen európai constellatiók közt legtválából se valósíthatók, ne tegyük kockára azt, a mit a hazafui bölcs számítás és tapasztalatnak sikerült a haza javára kivívni, hanem bizzunk az országgyűlésben, bizzunk honi törvényes kormányunkban, s nagy szavak és kákbogot kereső gancsoskodás helyett lássunk munkához, azon alapon, melyet mint lehető legbiztosabbat szereztünk, segítsük építeni hazánk jövődjét.

Nó a ki azon boldog hitben él, hogy

bőlebb s tán jobb hazafi is, mint Deák Ferencz, Klapka, Türr, Bethlen Gergely, a kik egyaránt elkárhozták a szélső baloldali va-banque-politikát: az olyan embert ne háborgassa senki csálhatatlansági öntudatának édes mámorában.

De a ki nem képzei magát az ember nagyság ily magas fokán, a kinek kebléből a szerénységnek nemes szikráját még nem oltotta ki a feltűnést s népszerűséget hajbázó dicsvágy szenvedelmé, szóval: a kihez még lehet egy szót szólni, a nélkül, hogy édes énjének souverain méltóságát megsérüléstől féltene, az ilyen honfitársnak legyen szabad szolgálatot tenni azon jóindulatu figyelmzetéssel, hogy van neki egy őszinte barátja, ott lakik saját keblében, s ha már csakugyan szélső baloldali cselekedetet akar mivelni, kérje meg azt a kis bírót ott benn: valjon nem oly ósvényre kezd-e fogni, a melyen végre is odajut, a hol pirulva kelend bevallania, hogy se nem bőlebb, se nem jobb hazafi, mint azok a tiszteletreméltó férfiak, a kiknek nevét fennebb hódoló tisztelettel irtuk le.

Hiszi-e valaki, s ha mindjárt ősz fűrtök még nem körítik is homlokát, hiszi-e, hogy kivonhatja magát a felelősség alól, melylyel ily térre lépve, a hazának és saját lelkiismeretének tartozik?

Bizonyára ily kiváltságra senki se tarthat igényt!

S valjon a kísérlet, szélső irányban izgatni fel a kedélyeket Erdélyben, ne járna-e nagyobb, súlyosabb felelősséggel, mint p. o. Heves- vagy Pestmegyében?

Valjon, ha a haza boldogsága s elemenelete egyebet se kívánna, mint demonstratiót (!) a mi saját jóindulatu kormányunk ellen, valjon az ilyen lázas actio terére való lépéstől óvakodni nem nekünk van-e a legtöbb komoly okunk?

Valjon... De elég! Feleljen kiki saját lelkiismeretének, s cselekedjék a szerint.

Nem azon igényteljes elhatározással szántuk el magunkat e tárghyhoz szólni, hogy mindenkit deákpárti politikai hitvallásunkra térítsünk. Ehez se tekintélyünk, se talentumunk.

Csak egyszerűen gondolkozásra kívántuk kéri illető honfitársainkat.

Ezt se azért, mintha párthatalmunk növekedése ijesztő arányokban fenyegetné túlszárnyalással a deákpárti hazafiak compact falanxat Erdélyben.

Az egész, a mit bevallhatunk, az, hogy a szélső balnak némelyek a Királyhágón innen szolgálatot tenni készülnek, s ezt sajátlatraméltó kísérletnek tartjuk.

De a deákpárt ma szintoly tulnyomó többségben van úgy a megyék s székek bizottmányában, mint a városi választók közt, s mig e komoly, higgadt hazafiak pártja önmagát gyáván fel nem adja; mig e párt férfiakból áll, kik magokat nagy szavakkal terrorizáltatni vagy az indolentia puha ölében elaltatni nem engedik: addig nincs mit tartanunk a szélső balról fuvó szelektől.

Halmágyi Sándor.

„A miniszterium s a megye coordinált hatóság.“

Ezen absurd theoriáról a baloldali organ egykori főmunkatársa, Pálffy Albert által szerkesztett s a legbensőbb meggyőződés megle hangján deákpárti álláspontot védő „Esti Lap“-ban következő cikket olvasunk:

Pest, october 21.

Imádom a világos szót és a kebel leplezetlen nyíltságát. Az ember megérti ellenfelének gondolatát s nem kénytelen előbb a szóhalmaz homályából kifogdosni az eszmét.

Ime próbált hűségű veterán hazánkfia, Nyáry Pál úr sem a találosmesék formáját választá akkor, a midőn a vármegyei párt főfővel habozás nélkül nyilvánosságra hozta, kijelentvén, hogy a megye coordinált intézmény a kir. miniszteriummal.

A párt tehát, mely ezen legalább is igen eredeti doctrinát elfogadja, hiszi és vallja, világos színt mutató zászló alá gyűlhet. Mindenki tudni fogja, milyen positiót foglalt el e töredék, s a ki bátorságot érzend magában, jól ismeri a helyet, hol ellenfelét megtalálhatja.

Az elv kimondatván, következnek a commentátorok, I. ső Napoleonnól mondják, hogy a midőn hallá, hogy kiadott törvénykönyvére valaki commentárt irt, felkiáltott volna: „mon code est perdu“ Ha Nyáry Pál úr tegnap átolvasta a „Magyar Ujság“ harmadik vezérezikét, s megértette belőle, mint magyarázzák vármegyeista hivi a coordinált-sági dogmát, vajjon nem kiáltott fel: gyönyörű szép eszmém, odaveszett!

Minő lélekemelő gondolat volt eddig, ha ősz-szejővén a vármegye, a bizottmányi urak szettekin-tettek a teremben, s bűszke önértéssel hitték, hogy mi éppen oly hatalom vagyunk itt Pesten, Nagy-Kállóban, Egerben, mint a miniszterium Budán! És a dolog, mig nem volt egyéb, mint Nyáry Pál úr theoriája, semmi bajt sem okozott. De csakhamar megérkeztek a gyakorlati politikusok is, és ezek ma már értésünkre adják, mint szándékozik e párt a közzé dobott elméletet a praxisban érvényesíteni?

A „Magyar Ujság“ elismeri, hogy a megye köteleztetik, a törvény végrehajtására irányzott intézkedéseknek foganatot szerezni; de másrésztől a törvényellenes rendeletek végrehajtását nemcsak megtagadni, hanem minden hatalmában álló eszközzel meghusítani is jogában, sőt kötelességében áll.

Ez így magábanvéve, nem is rossz hangzik: de kérdem én: lehet-e a megvétel, mint ilyet, mindig és minden esetben legfelsőbb bírónak tenni azon kérdés megítélésében, vajjon valóban törvény-ellenes azon rendelet, mely foganatosítás végett a kormánytól leküldetett?

A coordináltságról szóló kemény galuskát még csak lenyelhetném, de hogy a vármegyei legfelsőbb állambíróssággá, areopaggá, szent oraculummá lássam tétetni, túl megy szerény felfogásom körén.

Aztán nagyon furesza magyarázata a „coordináltsá“-nak az, ha részletekről követelitek a jogot, a kormány rendeleteinek törvényes volta fölött, szótöbbséggel határozni; ellenben coordinált collegá-toktól, a miniszteriumtól megtagadjátok azon köl-csönösséget, hogy a maga részéről ő is merészke-djék néha-néha valamelyik decretumotokat törvénybe titkőzőnek találni! — No lám, hova vezetett titeket mesteretek proclamatioja a coordináltságról.

Ezt nevezitek tartozó barátságának, collegiali-tásnak a veletek egy rangban levő coordinált ha-talom, a miniszterium irányában, hogy ti pálcát törhettek a kormány rendelete fölött; de a ti jegy-zőkönyvetek előtt a belügyminiszter csak levett ka-lappal állhat meg? Ha czélotok volt, a háborut a kormány és a municipium között permanenssé te-ni, eltálatatok az odavezető legegyenesebb útát.

Már csak az van még hátra: minthogy a kor-mány felfüggesztette Hevesvármegye közgyűlését: most már megtorlásképp egy megye közgyű-lése lépjen fel, s vármegye-biztost küldvén Budára további rendeletig rögtön tiltsa el a minisztanas-tól! A kik e szónak: „coordinált két intézmény“, jelentőségét értik, egy cseppet se csodálkozzanak, ha ily eset maholnap bekövetkezhethet.

Szerencsénkre, hogy Bécsben nemigen olvas-sák, a mi hazai polemáinkat, különben még nagyon korán felnyílnék Beust úrnak és reichsrathjainak a szeme, s megtudnák, hogy mig ők a febr. 26-diki pátenst, teljes jó hiszemben szorgalmasan refor-málják, s minden paragraphusban a mi 1867-ki tör-vényeinkhez alkalmazgatják, addig mi magyarok, egy ügyes coup d'état val minden vármegyénket, kerületet, vidéket, a székek és szász székeket, sőt még a 16 szepesi városokat is, a miniszteriummal coordinált hatalmu hatóságnak tettük meg, s most már legalább is nyolezvanacsán leszünk, a kik Ausztria irányában a paritást, külön-kü-lön is követelni fogjuk!

No de ez csak látszólagos baj. Vagy legalább létezik ellene igen biztos gyógyszer.

A „Magyar Ujság“ szerint soha semmi vi-szály nem lesz a kormány s a hatóság között, ha úgy lesz, mint 1848-ban volt. „Akkor az ország-gyűlés, mely a kormányt támogatta, ugyanazt akarta, a mit a vármegyei akartak. Akkor a kormány nem oda törekedett, hogy az ország függetlenségét alá-assa, vagy a szabadság biztosítékait megsemmisítse. Nem állva tehát érdekében, a jogállapot lerontására törvényellenes rendeleteket kibocsátani, s ezért nem volt alkalmatlanságára a megyék azon joga, hogy engedelmességtől a törvénybe titkőző rendeletek-től megtagadassák.“

Mindez, persze ellentétben van mondva a mos-tani kormány irányában, miután Andrassy gr. mi-niszteriuma az ország függetlenségét aláassa, a za-badság biztosítékait megsemmisíti, úgy, hogy alig bírja már a postaszékér hordani a tömérdek sok törvénytelen rendeletet, mely a fennebbi hazaáruló czél sikerítése végett szétküldetik.

Vajjon úgy van-e? Tekintsünk szét az ország-ban, s az egyik kezünk ujján is túlbőven meg szá-lálhatjuk, hány vármegye jött eddig a kormányal komoly conflictusba. Egy-két eltévedt fecske még nem csinál nyarat, s láttam én a felső vidéken, hogy júniusban is havazott. Inkább azt látom, hogy ma is úgy van, mint 1848-ban volt; a kormány azt akarja, a mit az országgyűlés és a megyék. Tudniilik: békét, nyugalmat és alkalmas időt és módot, nemzetünk roppant veszteségeinek kipótlá-sára. Azért találtatok fel a coordináltsá tanát, mert szégyenlítek roppant minoritásokat s a végtelen nagy többség józan higgadtságát és érett hazafisá-gát egy pár megye hőbörtjével akarnátok paralizálni.

— Nyáry Pál vármegyeistái is megmondhat-ják a bálványozott principálisnak: Adtál uram ta-nítást, de nincs köszönet benne.

Bányaügy.

Abrudbánya, october 20. 1867.

Tisztelt szerkesztő úr! a „K. Közlöny“ folyó évi 115. számában Lukács Béla úr az „erdélyi bányászok gyűlése“ közleményében indítványomra vonatkozó minden állítást merőben alaptalanok.

Lássuk pontonként:

1) Azt mondja a téves cikk írója, hogy: indítványom praecooccupált.

En indítványomat még f. é. augusztus hó vé-gén, tehát a kiszabott időre, küldöttem be tizenhét nappal előbb mint a közgyűlés volt; továbbá a földmívelés, ipar- és kereskedelmi miniszter ren-delete szerint a beadványok „egyenként rendszeres tárgyalás alá veendő“ valának; nekem úgy mint minden más indítványozónak ugyanazon egy szá-bályozott jogosultság adatott. Ezekből következik, hogy joggyakorlatom senkit joggyakorlatában nem korlátozhatott, tehát: praecooccupálásnak helye se lehetett.

2) Azt állítja a téves cikk írója, hogy indít-ványom elfogadása azt eredményezte volna: „hogy a bányagyűlés az osztrák bányatörvényből csekély módosítások után egyedül az „osztrák“ kitöröl-tetését és helyébe a „magyar“ tétetését kívánja.“

En irásbeli indítványomban az ált. osztrák bányatörvénynek nem kevesebb mint tizenhét külön-böző cikkét hoztam fel s kimutattam róluk, hogy ezek együttesen a bányászok jogát — vagyona — és élete védelmét illetőleg kellő biztosítékot nemcsak nem adnak, de azt ellenkezőleg folytonosan veszé-lyeztetik. Biztosítékul elégnek láttam egynek — mint a többi rossz alapjának — módosítását.

Tehát a tárgy érdemére vonatkozott indítvá-nyom, nem pedig az elnevezésre. Avagy tizenhét különböző cikknek részemről egy indítványbani megtámadása nem volt elég? A többi összes — ér-deemes — indítványozók között senki más száma nézve ennyit meg nem támadott. A téves cikkíró itt veres-inget öltött ellenem; de így se bánthat.

3) Szembe állítja a téves cikk írója indítvá-nyommal bányagyűlés és képviselő Széles urat, ki szerinte: „a bányászokhatásbéli kizáratását azok-nak, kik akár hatóságilag, akár törvénykezéssileg erre befolyást gyakorolnak“ helyes elvül kifejezván indítványomnak ekénti módosítását a gyűlés el-fogadta.

Eljér! a kir. bányagyűlés! kiálthatom én, azon szerény megjegyzéssel, hogy e módosítványt én valloam magaménak; mert irásbeli módosításom így hangzik: minden közigazgatási és igazságszol-gáltatási hivatalnok, azon törvényszék vagy ható-ság területén, melynél hivatalt visel, bányát nem mivelhet, bányatulajdont nem szerezhethet, sem maga sem törvényes neje, sem gyermekei stb.

A sok viszontagságot látott — Zalathnáról hi-telesítés végett Abrudbányára utazott — közgyűlési jegyzőkönyvben az áll indítványomról, hogy ez Széles Dénes úr következő módosításával „a bányá-birtok szerzésből csak a bányahatósági és bányá-bíróssági közegek tisztei zárássalnak ki, úgy szintén ezek gyermekei és nejei“ fogadtatott el. Már pedig a jegyzőkönyv, Abrudbányán roszul lévén tizenkét napig tartott javulása után, végre a verificationalis bizottmány öt tagjai áttal, minden hely és idő elő-leges kitűzése nélkül ugyan, de mégis aláíratott még Széles Dénes úr által is.

Ha e jegyzőkönyvi módosítást vesszük, ez nem egy azzal, a mit a téves cikkíró állít lenni. Szerintem pedig a jegyzőkönyvi módosítást — ki-tételt — csak az ált. osztr. bányatörvény 8-ik cik-kének lehet venni, melyet én indítványomban mó-dosítottam; mindkettő egyet jelentvén a jegyző-könyvbeni kitétel szerint tehát Széles Dénes úr nem módosított, hanem az ált. osztr. bányatörvény 8-dik cikkét meghagyta.

Ime! a velem szembe állított Széles Dénes úrról még sem mondja a téves közlemény írója, hogy csak nevet akar cserélni. De azt is elhallgatja, hogy a Széles Dénes úr által a „K. Közlöny” folyó évi 108—109. számaiban közölt, és a gyűlésnek elfogadás végett ajánlott javaslatot, mely elfogadása esetében a zalathnai terjedelmes bányászati eljöttja, én miként módosítottam oda, miszerint a zalathnai, esztési és offenbányai mindhárom köbök fenntartása szükséges; mely módosítással Széles bányanagy és képviselő úr javaslata el is fogadtatott. Ezt kár volt elhallgatni a téves cikkíróknak, mert „valaki” ezt is ellenkezésnek nevezhetné.

Nem tehetem jelenleg, hogy a gyűlés előzményeit, folyamát stb. részletezzem, ennek a tisztelt szerkesztő úr szívesége után e lapban máskor lehet helye. De csak ezen közlőtekből is kiválgat az, hogy a téves cikkíró a fogalmakat és ítéleteket mennyire összezavarja, és indítványomat elferdíti, személyválogatás mellett, a tisztelt olvasó közönség előtt.

S miután a téves cikkíró e bíráló közleményében saját szavaival önmagáról ezt mondja: „bevallom, hogy teljességgel fogalmam sincs a bányászatról”, igen illő helyen van e jókívánságom: bocsáss meg Uram! ő neki, mert nem tudja mit csinál.

4) Végre, hogy alaptalan, ferde közleményeit szenvedélyes személyeskedéssel bélyegezzem, azt írja, miszerint: „egy valaki” helyesen jegyezte meg rólam, hogy a tanácskozáskor mentén a leghelyesebb és legtisztább kérdésekkel örökösen ellenkeztem stb.

Itt eszköze lett „egy valaki”-nek, kitől viszszatetszéssel fordul el az igazság és méltánosság érzete, nem csak azért, mivel alattomban, hanem azért is, mivel minden indoklás nélkül támadja meg erkölcsi személyiséget.

A magyar földmivelés, ipar- és kereskedelmi miniszter folyó évi 3823. sz. a. rendelete a bányák siri sőtéségében dolgozó bányászok kialvó mécsét lángra lobbantotta; e rendelet szelleme lelkemben is a jobb jövőre reményét fűlélesztette, s a hazai bányaközönség érdekében beadott nézetemmel egy lépet tettem. Minő indítvánnyal és szellemmel a főméltóság miniszter előtt van, lássa meg. Ezen nézetem nemcsak egy, de több olyan „valaki” ellen van, a ki nemcsak bányászok, de egyszerűen — bányászokkal járó — több oly hivatalos visel, melyek a közigazgatás és igazságszolgáltatás elvével össze nem férhetnek; és ezáltal tisztában kellőleg el nem járhatván, egyfelől a m. kormányrendeleteket és törvényeket végre nem hajtja; másfelől a kormányzott népek — mindennapi oly sok küzdelmeiben — az igazságot nem szolgáltatja; s midőn így a kormány és nép között a kölcsönös bizalom államoszlopát bontja, e veszélyes mindennapi munkájáért egyiktől úgy, mint a másiktól sokszoros fizetést húz. Ilyek bányamegyékben viszonylag nagyon sokan vannak. Ilyekkel sem ellenkeztem soha; csak megtámadtatásom esetében védttem és védeni fogom magamat még a szörnyű egy „valaki” ellen is.

Bányászok! éljen Gorove miniszter ő nmaga!
Dr. Weisz József,
bányamegyei főorvos.

Országgyűlési tudósítás.

A képviselőház ülése oct. 22-kén.

Előnk: Szentiványi Károly. Jegyzők: Radics Ákos és Dimitrievics Miklos. A kormány részéről jelen vannak: Eötvös József b., Gorove István, Horváth Boldizsár, Mikó Imre gróf miniszterek.

A múlt ülés jegyzőkönyve felolvasatván és hitelesítettván,

Előnk a következő kérvényeket terjeszti elő:
A ház tisztjei beadott folyamódványaikban lakbérilletéket kérnek. A költségvetési bizottsághoz utasítatik; Tordamegyében lévő Gyéres városa belkormányzatában magát megerősíteni s b. Kemény György főispánt eljárásáért feleletre vonatni kéri;
Kácsfalva és Bolmány baranyamegyei helységeken, az 1852-dik évben a földadó kétszer vétetett meg — erre nézve orvoslást eszközöltetni kérnek;

Napirenden van a Bűszörményi László orsz. gyűlési képviselő ellen indított sajtókereseti ügyben kiküldendő 11 tagú bizottság megválasztása.

Előnk ennek folytán névszerinti szavazásra hívja fel a ház tagjait, mi vége is megy; de a baloldal számos tagja a szavazásban nem vesz részt, a következők pedig kijelenték, hogy nem szavaznak: Almásy Sándor, Baranyai Ágost, Csiki Sándor, Deáki Lajos, Halász Boldizsár, László Imre, Madarász József, Papp Pál, Pétery Károly, Székely Péter, Ujfalussy Lajos, Vályi János, Fehér Miklós, Söldes Imre, Luzsénszky Pál báró, Salamon Lajos.

A szavazati ívek beadatván,

Előnk kérdezi a házat, hogy azonnal akarja-e összehívni a háztagokat, vagy pedig a kihirdetést a holnapi ülésre kívánja halasztatni. (Zaj: Ma! Holnap!)

Bónis Sámuel arra figyelemztet, hogy most úgy is minden osztálynak tömörked sok a dolga, miért is jobb volna a rendes szokást megtartani s az eredményt csak a holnapi ülésben kihirdetni. (Helyeslés.)

Előnk: Ennélfogva a szavazatok ülés után összehívattatván, az eredmény a holnap d. e. 10 órakor tartandó ülésben fog kihirdettetni.

Kérem az osztályok elnökeit, hogy holnap ülés után méltóztatassanak összegyűlni, mikor is a pénzügyminiszter úr tudatni fogja, hogy mikor fog az egyes osztályokban megjelenni a kívánt fölvilágosítások adására.

Ezzel az ülés véget ért.

A képviselőház ülése october 23-án.

Az utolsó ülés jegyzőkönyvének hitelesítése után kijelentetett a tegnapi szavazás eredménye.

Manojlovics Milán interpellálja a miniszteriumot a különböző vallásfelekezetek ünnepeinek országsszerte kölesönösen leendő megtartása, —

Bobory Károly pedig a pénzügyminiszterek között a birodalmi tanács egyik többi ülésében tett nyilatkozat szerint márciusban kötött szerződés előterjesztése iránt.

Az interpellatiók kiadattak a miniszteriumnak, a mely annak idején felelni fog.

Ugyancsak Bobory Károly határozati javaslatot mutat be arra nézve, hogy a pénzügyi közeg és a községek között 1868-ra kötött vagy kötendő szerződések érvényteleneknek nyilvánításának.

Ki fog nyomtatni.

Jövő számunkban bővebben.

Az országos magyar küldöttség második nyilatkozata.

(Folytatás.)

A magyar országgyűlés e kérdés elintézésénél bizonyára nem fog mereven ragaszkodni e jogi szempontokhoz, s a mint már törvényben is ünneplésben kijelentette, a mit csak az ország önállása és alkotmányos jogainak sérelme nélkül tehet, a törvényhozás kötelesség mértékén túl is kész lesz megtenni, hogy azon súlyos terhek alatt, melyeket az abszolút rendszer eljárása összehalmozott, ő Felsége többi országainak jóléte s azzal együtt Magyarország is össze ne roskadjon. S a törvényhozás, mely azon föltételhez kötötte az ajánlatát, hogy a valódi alkotmányosság mind hazánkban, mind ő Felsége többi országaiiban tetteleg életbe lépjen, s e kikötés által is megmutatta, hogy ő Felsége többi országainak erkölcsi érdekeit szívón viseli, a köztünk fenforgó anyagi kérdések rendezésénél s különösen az államadósságokat illetőleg is késztelenül tetteleg igazolandja, hogy az érintett országok anyagi érdekeit részéről áldozattal is kész elősegíteni. E tárgyra nézve azonban az ország maga fog határozni.

Az országos küldöttség, mely a közös ügyek költségeinek aránya iránt javaslat készítésével van megbízva, az államadósságokat illetőleg csak arra hatalmaztatott föl, hogy ha a felelős miniszterium közölni fogja vele az e tárgyra vonatkozó adatokat s az ő Felsége többi országainak felelős miniszteriumával folytatott tárgyalásokat, ő Felsége többi országainak küldöttségével előleges értekezésbe bocsátkozzék, melynek eredményét azután a miniszterium saját javaslatával együtt, terjeszti az országgyűlés elé.

Miután mindeddig a mondott előzmények nincsenek teljesítve, s a két fél miniszteriuma közt folyt tárgyalások nincsenek előterjesztve: az államadósságok ügyében még azon előleges értekezés idejét sem látja a magyar országos küldöttség elérkezettnek, melyre az országos határozat által szintén ki van küldve, a melynek megtartására nézve azonban, mihielyt az érintett feltétel teljesítettik, készségét előre is kijelenti.

Igy állván a dolgok, a magyar országos küldöttség, se azon elveknél fogva, melyeket küldői a közös ügyekről szóló törvényben határozottan kimondottak, se a tárgyak különböző természeténél, se azon országos határozatnál fogva, mely eljárását szabályozza, nem véli teljesíthetőnek ő Felsége többi országai küldöttségének óhaját, hogy a practica sanctioból folyó közös államügyek költségeinek aránya és az államadósságok évi járulékából a magyar korona országai által elvállalendő rész megállapítása a küldöttségek által kapcsolatosan, egyszerre és ugyanazon arány szerint, intézessenek el. Óhajja ennélfogva, hogy addig is, míg a két fél miniszteriumai között az államadósságokra nézve folyt tárgyalások eredményét előterjesztethetik, s annak folytán e tárgyakban az előleges értekezés, melyre az országos küldöttség megbízott, megkezdethetik, azon másik tárgyakban, a melyben javaslatot kell az országgyűlés elé terjeszteni, s a melynek elintézésére, hogy a jövő évi költségvetés megállapíthatassék, oly sürgetőleg int az idő, haladéktalanul folytatassanak a két törvényhozás küldöttségei közt az egyezkedések.

Midőn azonban az egyezkedések folytatására és befejezésére ő Felsége többi országai küldöttségét felkéri: e tisztelt küldöttség aggodalmainak megnyugtatója végett teljes készséggel kijelenti a magyar országos küldöttség beleegyezését, hogy habár a közös költségek aránya felett az egyezkedés, s az államadósságok ügyében az előleges értekezés nem egyszerre folytatattatik is a küldöttségek közt, mintán a két küldöttség befejezte munkálatait,

az előbbi kérdésben a közös megállapodás, s az utóbbi kérdésre nézve az értekezés eredménye egyszerre és együtt vétséssék fel a két országos küldöttség utolsó jegyzőkönyveibe.

Felfogva immár a közös költségek fizetési arányát illetőleg az egyezkedések fonalát, azon észrevételekre tér át a magyar országos küldöttség, melyek az általa tett javaslat ellen ő Felsége többi országai küldöttsége részéről felhozattak.

Mondatik a küldött jegyzőkönyvi kivonatban, hogy a hivatalos zárszámadások, a melyek alapján a magyar országos küldöttség a közös költségekhez járulás arányát kiszámította, kiadási tételeikre nézve több tekintetben kiigazíthatók.

A magyar országos küldöttség nem kételkedik ez állítás valódiságán. Elismeri, s első nyilatkozatában ki is mondotta, hogy az állami számvetés zárszámadásai, különösen a közös ügyeket szabályozó törvény tekintetéből mind bevétel, mind kiadási tételeire nézve, kifogások alá eshetnek.

Jól jegyzi meg ő Felsége többi országainak küldöttsége, hogy a dohánygyártás kiadásai nem az eladott gyártmányok értéke arányában osztattak fel az illető országok között, s a dohánylevelek bevásárlási költségei nem helyesen számláltak be csupán Magyarországnak, mint az itteni kezelés költségei; igaz van abban is, hogy az 1860—61-i zárszámlákban némely 1848—49-ből leirt tételek, melyek a központi kormányzat javára lettek volna irandók, helytelenül jelennek meg a magy. korona országainak igazgatási költségei közt, és hogy ellenkezőleg a magyar vasutaktól Bécsben fizetett jövedéki adó, illeték- és helyégek a német szláv országok bevételeiből, a magyar korona országai javára lettek volna elkülönítendők. Az sem szenved kétséget, hogy a jövedelmek közt oly összegek is fordulnak elő, ő Felsége többi országainak nagyobb arányban beszámítva, melyek nem rendes jövedelmek, például a fekvő vagyon eladásából származó bevételek.

Ha arról volna szó, hogy a közös uralkodó alatt álló országok kölcsönös követeléseket támaszsanak egymás ellen vagy költségvetést készítsenek jövőre: bizonyára köteles lett volna a magyar küldöttség, mint már első nyilatkozatában is kijelenté, nemcsak ez itt elősorolt, hanem egyéb észrevételeket is szintén felhozni a zárszámadások bevételi és kiadási tételei ellen.

A magyar országos küldöttség azonban, tekintettel a feladatra, mely előtte állott s az egyezkedés bevezetését is siettetni óhajtván, annál kevésbé érezte magát hivatva tételeként vizsgálni és bírálni a főszámvetés zárszámláit, s módosítani azok egyes tételeit, minél inkább meg volt győződve, hogy ez eljárás csak közjógi vitákba bonyolítaná a küldöttségeket, a nélkül, hogy a fenforgó kérdés megoldását bármilyen részben elősegítené.

A feladat, melyet a magyar országos küldöttségnek szem előtt kellett tartania, nem lehetett más, mint kitudni azt az arányt, a melyben egyszerűen a magyar korona országai, másfelől ő Felsége többi országai a központi fedezett költségek fedezéséhez bizonyos időszak folytán, tetteleg járultak.

E kiszámítás eszközzésére, a magyar korona országait illetőleg, sem részrehajlatlanabb, sem biztosabb adatokat nem használhatott a küldöttség, mint az állami főszámvetésnek vele küldött zárszámláit. Oly rendszer bevételeinek és kiadásainak képezik e zárszámlák egybeállításait, mely az ő Felsége uralkodása alatt álló összes országokra nézve, egységes elvekből indult ki, s legkevésbé vádolható kedvezéssel a magyar korona országai irányában. Nem hihetni, hogy e tekintetben részrehajlás vádjá érhetné a kezeket is, melyek azon zárszámlák tételeit könyvezték. Hiszen e tételek némelyike ellen éppen azon okból kénytelen most ő Felsége többi országainak küldöttsége kifogást tenni, mert a magyar korona országaitól jövedelmeket vontak el, a melyek késztelenül ez országokat illették volna. Igaz, hogy e hiányok jelenleg az arány kiszámításánál, a melyben egyik és másik fél járult a központi fedezett költségekhez, módosító hatással vannak, s ő Felsége többi országainak küldöttsége nem is mulasztotta el, az érintett módosításokkal kiigazítani a zárszámlák adatainak átlagából folyó számarányt. Megjegyzendő azonban, hogy a fentebb érintett tételeket, melyekre nézve alapos kifogások tettek, más tételek, a melyek viszont a magyar országos küldöttség részéről lennének felhozhatók, nagy mértékben ellensúlyozzák. Legyen elég említeni ezuttal csupán azon évenként előforduló nagy összegeket, melyeket az értékpapiros után fizetett jövedelmi adó nyújtott a központi pénztárnak. Tudvalevő dolog, hogy e bevételek, melyeknek legnagyobb része ő Felsége német szláv országai részére esnek, a zárszámlákban nem számláltak be azon összegek közé, melyekkel ez országok a központi fedezett állam kiadásokhoz járultak. Ez összegek pedig, bárhol gondolkozzék valaki a jövedelmi adó ezen nemének természetéről, késztelenül mutatták azon országok nagyobb vagyoni és fizetési képességét, a melyek azokat legnagyobb arányban fizetik. S ez összegek magukban is elegendők ismét alánnyomni a mérleg azon serpenyőjét, melyen ő Felsége többi országainak küldöttsége, az általa képviselt országok érdekében, a fent küldött kiigazításokkal könnyíthetni vélt.

Szükség-e bővebben indokolni, hogy a zárszámlák, melyeknek egyes tételei ellen kifogások egyik és másik részről tétethetnek, de a melyeknek hiányai ekkép ellensúlyozzák egymást, egyes alapos észrevételek dacára is megfelelnek azon igénynek, hogy egyéb adatok hiányában, ha nem is teljes mathematicai pontossággal a legkisebb törtékig, nagy átlagban, melyet kisebb összegek nem igen módosítanak, hű képtűntessék fel azon arányt, a melyben a magyar korona és ő Felsége többi országai, a felvett időszak folytán, az államnak központi fedezett költségeihez tetteleg járultak?

S ha az előadottaknál fogva az alap, melyre a magyar országos küldöttség, a közös költségekhez járulás arányát fektet, nem ingattathatik meg a zárszámlák egyes tételei ellen felhozott észrevételekkel, még kevésbé dönthetnek az meg azon általános ellenvetésekkel, melyek ő Felsége többi országainak küldöttsége által ez alap ellen felhozattak.

Mondatik, hogy sajátlag azt a részt, melylyel eddig az egyezkedő felek a központi fedezett költségekhez járultak, a közvetett adóknál, az eddigi kezelési mód szerint, voltaképen nem is tudhatni, miután a szabad közlekedés mellett, sok tárgy fogyasztatik az egyik fél országaiiban, a mi a másik fél területén adóztatik meg. Például idézik a vicietzkai só, melyet Magyarországnak is fogyasztanak s a cukor, a melynek fogyasztása Magyarországnak túlhaladja az ország termelését.

Oly példák, a melyek nagy átlag számításánál, nem igen jöhetnek tekintetbe. Az a 35 ezer mázsányi vicietzkai só, melyet Magyarország három megyéje kedvezményi áron fogyaszt, aligha sokat fog nyomni a számításban, s a cukorra nézve tudva levő dolog, mely a cukorgyárosok pesti összefogottalában is kimondatott, hogy Magyarországnak kevés cukrot fogyaszt, kevesebbet aránylag, mint a mennyit termel.

Azonban mellőzi a magyar országos küldöttség e példák bővebb taglalását, a midőn magára az elvre nézve, melynek támogatására felhozattak, vannak alapos észrevételei.

Nem szenved kétséget, hogy különösen oly országok közt, melyeket vámkorlátok nem választanak el egymástól, nem határozhatni meg minden esetben, vajlon valamely közvetett adóbeli jövedelem, mely az egyik fél pénztárába foly, kizárólag az ottani lakosoktól ered-e? A mely mértékben a szabad kereskedés elve alkalmazást nyer, mind inkább áll ez észrevétel oly országokra nézve is, a melyek egy vámterülethez nem tartoznak, de szorosabb kereskedelmi viszonyban állanak egymás közt. Az adók ezen átruházása, a mily természetes, oly kevésbé igazolható az azon állítást, mintha a közvetett adókat ez okból nem lehetne tekintetbe venni azon összegek kiszámításánál, melyekkel egy vámterülethez tartozó két állam a közös költségekhez járult. (Folytatjuk.)

KÜLFÖLD.

Francoziaország és Olaszország.

E cím alatt a „France” így ír: Az események, melyek most folynak le Olaszországban, oly komoly jelleműek, hogy azokat félreismerni gyermeke: könnyelműség lenne.

Mi a római kérdést mindig úgy tekintettük, mely szoros egybekötöttségben van az európai fennálló renddel, s mindig mondtuk, hogy azon nap, melyen a pápaság annyiszor megtámadott válagi hatalma meg leendő rendjé, az egész világrend meg leendő zavará.

Az általános szorongatás, mely e pillanatban mindenki kedélyét elfoglalja, élenken bizonyítja felfogásunk helyességét.

Ma, midőn a Garibaldi csapatok mind nagyobb tért foglalnak el az egyházi területből, az igazság egész meztelenségében áll előttünk, s a mint a Vatikánhoz közelednek, az izgalom mind élénkebb és a kormányok felelőssége mind félelmesebb.

A jelen pillanatban egy erejének öntudatában élő nagy hatalomnak, mint a miénk, kötelessége megfontolni a nehézségeket, melyek útjában állhatnak — mielőtt határozott lépéseket tenne.

A francia politikának az 1859-ki háboru óta két célja van: Olaszország felszabadítása és a pápaság fenntartása.

Solferinónál, Flórenczben és Rómában soha sem tértünk el e kettős céltől.

Lemondjunk e most e nagy missióról? Hát e kettőnek összeegyeztetése, melyért annyi áldozatot tettünk, lehetetlen-e?

Olaszország és a pápaság el fognak-e szakadni egymástól? Végre Francoziaország, mintán oly sokáig rokonszenvezett e két ügygel, fel fogja-e áldozni egyiket a másiknak? Szóval e szélső ponton, a hol most állanak az ügyek, Francoziaország magára hagyja a pápaságot?

Ez a probléma, mely jelenleg előttünk áll! A mi minket illet, mi azt hisszük, hogy az alternatívát kiküldhetjük a nem leszünk kénytelenek e közt választani: Háboru Olaszország ellen, vagy elhagyni a pápaságot.

A szeptemberi szerződésnek kettős célja van: közeledést eszközölni Róma és Olaszország között és mindenesetre biztosítani az egyházi terület sérthetenségét.

E kettős ezél megbukott. Olaszország és a pápaság nem közeledtek, s e pillanatban a pápai terület meg van rohanva.

Mit teend Olaszország, mit teend Franciaország?

Ha Olaszország őszintén kimondta volna: „Nem tudom megőrizni a pápai batárokat, gondoskodjunk a szeptemberi szerződés fenntartásáról.”

Ezen esetben miért az összeütközés? A pápa Rómában van. Maradjon is ott. Legyen úr a háznál. Ha új biztosítékokra van szükség, meg kell találni azokat Francia- és Olaszország, vagy ha kell, egy európai bíróság által.

De ha Olaszország vakszenvédeknek engedve, szét akarja szaggatni a 15-ki szerződést, s így akarja eltávolítani az akadályokat, melyek elzárják előle az utat Rómába, s Garibaldit félreállítva maga akarja megtenni a bűnös csapást, ekkor többé nem Róma van kérdésben, hanem Franciaország.

Ez esetben nagyon bámulunk, hogy nálunk a nemzeti érzelmek nem emelkedik felül minden párton, s nem veszi észre, hogy itt becsületünk és sértett méltóságunkról van szó.

De ily eljárás valóságos ürültség lenne Olaszország részéről, hogy az ugyanazon ügyért küzdő két nemzetet egymással szembeállítsa.

A mi minket illet, mi egész őszinteséggel mondjuk, mikint Olaszországnak csak ellenségei tanácsolhatják, hogy Franciaországtól elszakadjon és Franciaországnak csak ellenségei tanácsolhatják, hogy a pápaság ügyét odahagyja.

És ha a végzeteljes összeütközés megtörténne, csak a rossz akaratauk örömdenének és azok, a kik irigylük Olaszországban nyert győzelmeinket, s a kik óhajtják, hogy akkori becsületes politikáért bünhődjünk.

— Páris, oct. 22. A tegnapi „Monit.” jelenti: Tekintettel arra, hogy az egyházi állam forradalmi bandák által rohantatt meg, a kormány elhatározta, hogy Civita-Vecchiába egy hadtestet küld, s ezen rendszabály kivitele is megkezdődött már. Azonban a florenzi kabinet abbéli állításai s nyilatkozatai, hogy minden szükséges rendszabály megtehető az egyházi államban való további betörések megakadályozására, s hogy a szeptemberi egyezménynek teljesen érvényt akar szerezni (?) — a császárt arra indították, hogy a csapatok hajószállítását beszüntesse.

— Egy florenzi távirat jelenti, hogy Viktor Emánuel elfogadta Ratazzi lemondását, s az új kabinet alakításával Cialdini tábornokot bízta meg.

— A „France” erősen felszólal a képviselő testületnek azonnal összehívására. Nagyon valószínű tehát, hogy a szónyegeken levő fontos ügyhöz még a kamarák is hozzá szólhatnak.

— Faily tábornok elutazása és az expedícióra kirendelt s az ő parancsnoksága alá helyezett hadtestnek hajóra szállása nagy izgalmat okozott a börtén; a mi egészen természetes, mert a helyzet felette komoly.

OLASZORSZÁG. A „Hon” turini levelezője f. hó 19-ől írja: Az egyházi államban annyira terjeng a forradalom, hogy az olasz kormányának lehetlenné válik tovább is részvétlen nézőnek maradni. Sokan beszélnek, hogy a Rómába küldendő hadsereg parancsnoka a trónörökös herceg leend.

Frigyessi ezredes ismét becsusztant az egyházi államba s fölkelő csapatot szervezett; úgy szinte Ghivelli leküzdött őrnagy két új önkényes zászlóaljtal alakított.

Mancardi 16 dikan Rómába utazott. Mult hó 26-dikán próbavonat érkezett Susába a havasokon keresztül vezető vasúton.

Ezen 48 olasz mértföldre terjedő pálya a legmerészebb kísérlet a vasúti építészeten, miután a havas (Moncenisio) legnagyobb magassága 6700 meter a tengerszín fölött.

A Páris és Florenz között váltott diplomatai jegyzékekre nézve következőket írunk a kölni lapnak Párisból: A francia jegyzék, mely közel kilátásba helyezi az intervenciót, megérkezett Florenzbe a válasz. A florenzi kabinet erősen hangon válaszol, hogy a fenyegetések mitem változatnak elfoglalt állásán, s az abból származó következményekért magára veszi a felelősséget. Tudat adja egyszersmind a francia kabinetnek, hogy az olasz zászlók már Róma falain lobognak, mielőtt az első hajó kiköt Civita Vecchiában. Párisban, mint a levelező írja, semmi benyomást sem tett a válasz; Napoleon császár még mindig azon reményben van, hogy békés egyezkedés által intéztetné el az ügy, minthogy egy háború Olaszországgal Franciaországban is nagy ellenszeggel lejárna.

Genéből érkező hírek szerint Menotti Garibaldi veszélyes sebet kapott. Florenzben plane az a hír volt elterjedve, hogy meghalt. De megerősítést nem nyert a tudósítás.

A Vatikánban nagy a rettegés. A pápa mi helyt az olasz csapatok átlépik a római határt, azonnal odább áll. Mint mondják, Bajorországban akar menedéket keresni.

Mazzini elfogatásáról is beszéltek. E hír nem való. Mazzini folyton Laganoban van s onnan el sem távozott. A „Gazz. di Venezia” szerint Mazzini lemondott azon tervéről, hogy Rómában a köztársas-

ság kiáltandó ki; barátjai sürgetésére beleegyezett, hogy a jelenlegi mozgalmak „Olaszország és Viktor Emánuel” jel alatt történjenek.

KÜLÖNFÉLÉK.

* A képviselőválasztás városunkban holnap kezdődik. A főispáná kinevezett s ennél fogva képviselői állásáról lemondott gr. Eszterházy Kálmán helyét kell betölteni. A választók képviselőjelöltje Gyulai Pál, az ifjuság több választóval kezelt fogva Kossuth Lajos fiát, ifjabb Lajost, óhajtja megválasztani. Napok óta hirdetik az utcásarkokon nagy betűkkel nyomtatott falragaszok, hogy „Éljen ifjabb Kossuth Lajos Kolozsvár városa képviselője!” Mi is azt mondjuk; Éljen! E név előtt „Kossuth” bizonyára mindnyájan csak tisztelettel hajolhatunk meg még akkor is, ha azt nem maga a nagy önszáműzött, hanem csak fia viseli, kit nem ismertünk. De miután e névre szavazni a jelen helyzetben a tiszteletnyilvánításon kívül még más, felette komoly jelentőséggel bírna, annálval kevésbé várható megválasztása, mivel a jelöltséget el se fogadta. Tehát a deákparti követjelölt Gyulai Pálra szavazunk.

* Követjelölés. Tegnapelőtt délután a városi redoute bermen követjelölés értekezlet tartott. Elnökül Bernáth Albert lelkes hazánkfi kiáltott ki. Ezen értekezlet folyama alatt baloldali politikai hitvallásáról ismert tanár Sáni László hazánkfi egy szép és szabatos beszédben fejezte ki tiszteletét Kossuth személyiségre és érdemei iránt, de egyszersmind őszintén megmondta, hogy fiát, kit némelyek megválasztani óhajtanak, se személyében, se mint publicistát, mint politikai pártállás emberét nem ismeri; de különben is tekintetbe véve a helyzetet, a jelen viszonyokat, úgy véli, hogy Kolozsvár városa választói csak deákparti követjelölésre szavazhatnak, s ő ámbár baloldali, maga is kénytelen deákparti követ választását ajánlani. Erre elnök Bernáth Albert feleletül Sáni tanár azon mondsára, hogy a Kossuth fiának politikai pártállása ismeretlen, felváltatja ifjabb Kossuth Lajosnak egy olasz nyelven írt telegramját, melyben megköszöni a megismerést, de kijelenti, hogy a névvel elveket is öröklő, ez idők szerint nem fogadhatja el a követtséget. Zöldi jogász heves felszólalással kikel a tanárok ellen, hogy a fiatalnál visszafojtják a közszellemet, hogy mert nem választók vissza akarják utasítani részvételüket a közügyekben stb. ifj. Kossuth Lajos megválasztása mellett buzog, s avval végződött, hogy az értekezlet, melyen a választók tulajdonképp többsége nem volt jelen, Sáni tr. szép distinctioja, s a jelöltségről lemondó telegram dacára ifjabb Kossuth Lajos kiküldött követjelölnek. A deákpart, úgy látszik, zajtalanul összeszedte magát, s minden surlódást tapintatosan kerülve, készült kötelezettségét teljesíteni.

— Ö Felsége nek párisi utazása, hova 22-kén indult, tizenegy napra van határozva, és pedig a Párisban való tartózkodás 8 napot töltend a délnémet udvaroknál. Így jelenti a „Fremdenblatt.” — Mint a „Presse” hallja, eddig csak az bizonyos, hogy ö Felsége a württembergi királlyal fog találkozni. Az utazást illetőleg f. hó 23-kán így kombinálták a lapok: Valószínű, hogy találkozni fog a porosz királlyal is. Igaz ugyan, hogy ily találkozás hírét minden oldalról alaptalannak nyilvánították. Mindazonáltal nagy a valószínűség, hogy e találkozás e pillanatban történik meg. Ma reggel fogja a császári vonat az Oos nevű állomást érinteni. Ugyancsak ma reggelre volt kitérve Vilmos király visszautazása Badenből Berlinbe. Oos ez uton a legelső állomás. A véletlen megtehetné, hogy a két uralkodó, közel a francia határhoz, találkozzék. E véletlen, mely történelmi tény fontosságával bír, mint mondjuk, megtörténhetik, s bécsi lapok szerint gróf Bismarck és báró Beust tegnapelőtt óta erősen munkálnak oda, hogy megtörténjék. Mindenesetre figyelemre méltó, hogy felhivatalos berlini lapokban e mondatot találjuk: „Ismételve felmerül a hír a porosz és osztrák kormányok közeledéséről, a nélkül, hogy a kérdések, melyek ily közeledésre vezetnek, megvolnának nevezve. A legmagasabb utazásról a következő táviratok kelnek:

Baden-Baden, oct. 22. Az ausztriai császárt az oosi pályaudvarban a badeni nagyherceg és a porosz király üdvözölték. A fejedelmek találkozására mindkét részről barátságos és igen szíves volt; 10 percnyi időzést után a császár tovább folytatá útját.

Nancy, oct. 22. Az ausztriai császár az itteni pályaudvarban a püspökök és a polgári hatóság által fogadtatott. Ö Felsége az egész uton lelkesüléssel üdvözöltetett a nagyszámú néptömeg által. A maire és helyhatósági tanács által környezve az itteni parancsnok tábornok beszédet intézett ö Felségéhez; ezeket mondván: Siet a város Felségédét hódolatleljesen üdvözölni. A szíves emléke ott enyészik el legkevésbé, hol a Felségéd ősei által országunkra árasztott jótétemények emlékeztetnek. Mint francziák — büszkeséggel tekintünk vissza a multba. Felségéd városunkban szívóbb fakadó rokonszenves fogadtatásra találunk. E város lakosai ezt fogják hangoztatni: „Éljen

Ausztria Császára! Éljen annak dynastiája!” — A császár megérkezésekor az összes harangokat megbúzták; a tüzérség részéről pedig 21 üdvözlés tétetett.

— A Házi zenekör e havi előadását holnap (october 27-ki) vasárnap d. n. 4 órakor fogja megtartani, az érdekes program több nevezetes számot tartalmaz. A működők között vannak: Korbully Ida k. a., Mátéfi K., Demjén Lajos s Boér Gy., Trandafir Miklós, Szabó Lajos, Todorffy és Harach József urak. Haydnnek egy szép vonónégyesét fogják előadni; a sok élvezetet ígérő előadásra felhívjuk a zenekedvelő közönség figyelmét.

— Köhalomszék az universitásban képviselőül Schreiber Ferencet és Lindner Gusztávot választotta meg e hó 19-én.

— A marosszéki és m. vásárhelyi honvédegyet a nyomorult honvédek s azok özvegyei és árvái fölszolgáltatására e hó 27-dikén táncszüveget rendez.

— A lapok által közölt azon hírt, mintha püspök Fogarasi ő nmlga az atyhai életétek számára 1500 frtot adományozott volna, a nevezett község lelkészenek hozzánk küldött nyilatkozata folytán, oda kell módosítanunk, hogy az adomány nem 1500, hanem 500 frtot tesz.

— Dr. Rátiú ur jelenleg a nap hőse a román lapokban; pedig a dr. ur még el is engedne valamit talán abból a tenger „dicsőségéből”, miibe mártogatni kezdik. Hanem erre, úgy látszik, nem sokat ad a „Tel. Rom.”-ban J. ur, ki himezés nélkül nyilatkoztatja, hogy a román nép elszegényedésének egyik oka éppen dr. Rátiú ügyvéd ur, s állításai igazolására clienseivel szembeni eljárását több adattal illusztrálja is; intvén egyuttal a román ifjuságot, hogy ezental jól megnézzék, kinek felirataikat küldözgetni akarják. Az adatokat helyszüke miatt nem közölhetjük; legyen elég ismertetésükre annyi, hogy olyan hirre, mint a minőre ezekkel Rátiú ur vergődött, bizonyosan senki sem óhajta szert tenni.

— A közmunka miniszterium közegeként a magyar korona területén építendő vasutak művezetésére építészeti igazgatóság alakított. Igazgatója Thommen Achilles mérnök.

— Az igazolt honvédeknek tegnapelőtt gyűlésük volt a redoutaban. Elhatározták, hogy november 4-kén az aradi vértanúk emlékére requiemet tartsanak; továbbá megválasztottak a honvéd egyet Pestre küldendő követi Bogdánfi Antal és Biró Ede honvédtisztek személyében.

— A kolozsvári takarékpénztár újabban 1000 darab 100 frtos részvényt bocsátott ki; melyből egyelőre 50 frt lesz befizetendő két részletben 4 heti időközre.

— Albrecht főherceg, mint tbnagy a hadsereghez intézett rendeletében közzé teszi, hogy ö Felsége Schönbunnból oct. 14-kéről a hadsereg főparancsnokságához a következő parancsiratot intézte: „Ezenel elrendelem, hogy szárazföldi és tengeri hadsereg összes személyzetét a följből valók szolgálatban és szolgálaton kívül „ön”-nel szólítsák meg, s e rendelet értelmében megteendő a további intézkedések.” — A tbnagy ur ennek folytán elrendeli, hogy a följből való a közlegénységet s más alárendeltjeit „ön”-nel tartozik megszólítani; a tisztet, katonai felet és hivatalnokot pedig a rang megnevezése s az „úr” szó hozzátételével. Az alárendelt köteles üdvözlését pedig illő módon viszonzozza.

— Iljaváról oct. 21-kéről távirják, hogy Klapka György ott egyhangulag megválasztott országgyűlési képviselőnek.

— A magyar püspöki kar mult szombaton egyelőre befejezte tanácskozásait. Többen javaslatok kidolgozásával bíztak meg, melyeket a jövő hóban fognak megvitatni, midőn újabb értekezletekre gyűlnek össze.

— A „Wiener Ztg” oly császári kéziratot közöl, mely eddig alig tudott tényről nyújt felvilágosítást. A kézirat october 19-éről kelt, a lajtántúli igazságügyminiszterhez van intézve s azt tartalmazza, hogy legf. kegyelem folytán minden további vizsgálat megszüntetendő azon négy olasz kir. katonatiszt ellenében, kiket tetten értek, a mint Dél-Tyrolban előre megállapított terv szerint, stratégiai kutatásokat s fölméréseket tettek. A császári kézirat egyszersmind a legf. elismerést jelenti ki a tyroli hatóságoknak, az ezen tényről tanúsított éberség s hűségért.

— A lajtántúli püspökök még két feliratot intéztek a császárhoz. Az egyik felirat azon törvény ellen fordul, mely a galicziai közoktatási tanácsot illeti, s a püspökök azt tartják, hogy ezen, f. é. julius 2-áról kelt törvény megsérti a püspököknek a concordatumban biztosított népiskolai felügyeleti jogát s egyáltalában ignorálja a pápaság befolyását a népiskolákra. A másik felirathban pedig azt kérelmezik, hogy az új katonakötelezettségi törvényben mondassék ki a gyermek semináriumok növendékeinek mentessége a katonai szolgálat alól. Mindezekhez az „Univers” még azt csatolja, hogy a lajtántúli püspöki értekezlet a bécsi bírnok-érsek elnökle alatt az olmtúzi érsek s a sz. pölteni s budweisi püspökökből bizottmányt alakított, melynek feladata lesz, hogy minden felett örökdjék, a mi a concordatumot illeti s azt minden lehetséges eszközzel védelmezzé.

* A [magyar kir. közlekedésügyi miniszterium a magyar korona területén vasutakra vonatkozó ügyek kezelésére segédhivatalt állított fel, melynek czime: magyar királyi vasútépítészeti igazgatóság, székhelye Pest; egyszersmind igazgatóul kinevezte Thommen Achillest. Minden beadvány, mely közelebből a várad-kolozsvári és fiunei vasútra vonatkozik, ezen magyar kir. vasútépítészeti igazgatósághoz (Pest, országút, 9-ik szám) intézendő.

* Román testvéreink megnyugtatóására sietünk figyelmeztetni a „Pesti Napló” azon kijelentésére, hogy a hir, mintha a balázsfalvi érsekiség megszüntetése czéloztatnék, pusztán kőszahír, sem az országgyűlési, sem kormánykörökben szó sem volt a román g. e. érsekiség megszüntetéséről.

— Priesnitz és a himlők. A prosznitz orvosi lap a Priesnitz-családról, illetoleg Priesnitz utódjairól következő érdekes adatot közöl: Priesnitz, a graefenbergi híres vizgyógyintézet alapítója, ugyanis nagy ellensége volt a himlőoltásnak és nem is engedé, hogy leányát e műtétnek alávevessék. A fiatal leány híres szépséggel fejlődött, és Ujházy magyar földbirtokoshoz ment nőül; egy néhány év mulva azonban himlőben meghalt, egy fiut hagyva maga után, ki a nagyatyja kívánságára szintén oltatlan maradt. E fiu alighogy a huszadik életét elérte, himlőbe esett, s e betegségben meg is halt Graefenbergben, mint nem rég is közöltük.

— A bécsi Schwarzenberg emlékszóbor tegnapelőtt d. e. lepleztetett le. Az ünnepélyen jelen volt ö Felsége a hannoveri királlyal, továbbá a koronaherceg, Gizella főgnő s valamennyi főgnő s a miniszterek. A császárné ö Felsége akadályozva volt a megjelenésben. Az egyházi szertartást Schwarzenberg bírnok végezte, miután lehullt a lepel a szóborról. Az ünnepélyen jelen volt az egész Schwarzenberg-család, melylyel, valamint a főhercegek s az összes katonai suite kíséretében ö Felsége körmenetet tett az emlék körül. Ezután bemutattak az emléknél közreműködött művészek: Hábel, Röhlik, Van der Null és Schwarz építészeti tanácsos. Az ünnepély záradékát a csapatok elléptetése képezte, melynek bevezetővel a katonai sorfal által elzárt szóbor körüli helyre, hova az ünnepély alatt csak jegy mellett lehetett bemenni, a nagy közönség is betódult. A szóbor talapzatát e felirat ékíti: „Az 1813 és 1814-diki harcok szövetséges serei győzelmes vezérének, Schwarzenberg Károly herczegnek I. Ferenc császár 1867.” Érdemes megjegyzéssel kíséri a leleplezés tényét a „P. N.” levelezője. Kiemelvén többi közt azt a határtalan lelkesedést melylyel a megjelenő Felséget fogadták, visszapillant 19 év során, s a kozbizalom hasonló jelét sehol fel nem fedezhetve, a lelkesedés fő okát a concordatumba adott válaszban találja fel, s megjegyzi, hogy ezutánra a kedélyek kölcsönös közeledése várható, mi csak a legjobbat eredményezheti.

— (Beküldetett.) A helybeli t. cz. kereskedői társulat előjárósága ezen sz. kir. város tisztviselőitől hivatalos figyelmeztetést vett a felől, hogy a kereskedő segédek közül többen, az éji dőzsölések, utcákoni lármák, s más nemű kihágások főbb részesei. A mily fájdalommal érintette a társulat előjáróságát ezen értesítés, éppen oly vigasztalására szolgál azon tudat, hogy ha vannak is bár azok, kik az említett váddal méltán terhelhetnek, szintugy vannak olyanok is, kikre ama vádak nem alkalmazhatók. Azon kötelességek, melyek a társulat előjáróságára a szabályok értelmében hárulnak, mellőzhetlenül követelik, hogy a társulat keblében, s tehát a segédek közt is, az előjáróság senkit meg ne tőrjön, a ki megelégedkezve arról, hogy a társulatnak közbecsületbeni megmaradtatása ellenében semmit elkövetni nem szabad, a szabályokat kellő tiszteletben nem tartja, avagy éppen hűtlenséget enged magának. Azon szomorító esemény, mely egy segéd által a legközelebb mult napokban, mint a főnök iránti hűtlenségnek a gyászos eredménytű könnyelműségnek és az ebből származólag magára vont nyomorok oly sajnos példáját mutatja, kényszeríti az előjáróságot jó szándékkal figyelmeztetni a helybeli segédeket, hogy ama pálya, melyre magukat szánták, sikert senkinek sem biztosíthat, a ki a rend, becsületesség és takarékság csekélylélivel magának csak a legcsekélyebb mértékbeni kicsapongást is megenged. A legundokabb bűnöknek is rendszerint észrevehetlenül csekély forrása van. Tiszta jó indulattal figyelmezteti tehát az előjáróság a társulathoz tartozó segédeket általában és egyenként, hogy mindenekelőtt saját jóvendőjük érdekében minden alkalmat és társaságot, mely a takarékságot és becsületességet föltétlenül igénylő kereskedői pályáról vészés irányra vezethetne, annyival inkább gondosan kerüljenek, mert eltekintve is azon magukban is gyászos következményektől, melyek néha csak egy hibás lépésből is feltartóztatatlannal folynak, a megrögzött rossz szenvedélyeknek pedig ki-maradhatlan s buján tenyésző sarjai, vannak esetek, s nem ritkák, melyekben a törvény kéréllhetlen szigor parancsolva követel! Kolozsvárt, octoberben 1867. A kereskedői társulat előjáróságától: Tauffer Ferenc, elnök. Bogdán István, másod elnök.

Hivatalos értesítések kivonata.

Az erdélyi királyi pénzügyi igazgatóság határozásánál fogva Milyátsky János Maros-Portuson sóhivatali mázsmesternek, és Hállamások Jánosnak ugyanottan sóhivatali írnoknak ideiglenesen kinevezettek.

Pályázat. A fogarasi, porumbáki és alsó-utsai postamesteri állomásokra folyó hó 7-én kezdődő 4 hét alatt. Továbbá egy postatisztai és két járulnoki állomásra e hó 12-től számított 3 hét alatt. A folyamodványok a m. kir. postaigazgatósághoz N.-Szébenbe intézendők.

Árverések. Hunyadmegyében Dédácson gróf Kún Lászlóné fekvősegei nov. 4. — Verespatakon a korcsmárlási, hetivámszedési jog a mézár-székekkel együtt haszonbérbe nov. 24. — Kükküllőmegyében, Dézsálfán gr. Tholdalagi Viktor fekvői nov. 7, decz. 9. — Balázsfalván a néhai g. k. érsek felkelhetői nov. 14 s illetőleg 20. — Marosszéken Medgyesfalván gr. Lázár Mórné felkelhetői

nov. 18. — Kükküllőmegyében Szőkefalván Fekete Pál fekvői nov. 29, decz. 30.

Csöd. Sz.-Udvarhelyi könyvkereskedő Dobrai Nándor vagyona felett.

UJ POSTA.

— Páris, oct. 23. Az ausztriai császár ma délután 2 órákor érkezett ide, s a pályafőnél Napoleon császár által a legszívesebben fogadtatott. Az innen indult kocsi elsőjében a két uralkodó, a másodikban a főhercegek s a harmadikban Andrássy és Benst. Az uralkodók utjokban mindenütt megszámlálhatlan sokaság által a legelénkebben üdvözöltetnek. A boulevardokon a Place Comoridian, a Champs Elysées-en katonaság képezett sorfalat. A bevonulásnak pompás idő kedvezett, s ez ünnepelemlésre több palota és ház zászlókkal ékesítettet.

— Florenz, oct. 23. Az új miniszterium már megalakult. Elnök: Cialdini, egyszersmind kül-

és hadügyér; Durandó tábornok belügyér; Kglano igazságügyér; Correnta közmunka- és Depretis pénzügyér.

— Bécs, oct. 23. A követekháza mai ülésében, a szülőkötvetelte polgári házasság a bizottság fogalmazása szerint 96 szavazattal 45 ellen, az egész törvényjavaslat pedig jelentéktelen módosításokkal elfogadtatott. Erre azon indítvány elfogadása következett, mely a házasságkötésnek egyházi határozatoktól függetlensége alapján új házassági törvény kidolgozását egy külön bizottságra ruházta. Végül a házassági törvényjavaslat harmadszori felvétel után szövegszerű tartalmában elfogadtatott.

— Florenz, oct. 23. Tegnapi kelt miniszteri körirat az 1842-ki korosztályt, mely határozatlan időre szabadságon volt, fegyver alá hívja.

— Páris, oct. 23. Garibaldi elttnt. Ugy hiszik a pápai területen van. Egész Olaszországban nagy az izgatottság.

Gabonaár Kolozsvárt oct. 24-kén 1867.

(Alsó a. mérő, középpár.)

Tisztbúza 4 frt 30 kr. Elegybúza 3 frt 40 kr. Rozs 2 frt 50 kr. Árpa 1 frt 80 kr. Zab 1 frt 50 kr. Törökűza 2 frt 26 kr. Pityóka — frt 64 kr. Marhabús fontja belváros 15, külvárosban 14 kr.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről.

Oct. 24-kén: 5% Metaliques 100 frt 56.40. 5% Nemzeti kölcsön 100 frt 65.10. Kamat 58.—. 1860. Kölcsön 81.80. Bankrészvény 677.—. Hitelintézet részvény 200 frt 165.50. London 10 ft st. 100 frt 23 1/2, kr 124.40. Ezüst 121.75. Cs. királyi arany 5.96.

Oct. 22-kén: Földterhermentési kötvény Magyarországi 68.25. Erdélyi 63.50.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DÁNIEL.

NEM HIVATALOS

(348) (1—2)

Csöd

tanítói állomásra.

Brassó mellett Csernátfalva filiájában, **Türkösben** megülvén a másodtanítói, 260 frt évi jövedelemmel

összekapcsolt állomás, újra bétöltendő. Kik tehát ezen ágost. hitv. állomásra concurrálni kívánnak, jelentsék magukat kérelmeik s bizonyítványaikkal **é. nov. 17-ig** az illető praes-elnökénél Csernátfaluban.

(334) 26/10 (3—*)

BOSKOWITZ A.

optikai és díszaru raktára

a gróf Rhédei-féle házban alant a nagy kávéház mellett

KOLOZSVÁRT AJÁNLJA:

Kettős nézőcsöveit (Operngucker) 5 frtől 100 frt. Távesőveit 4 frtől 70 frt. Orscipetőit (Zwiker) 1 frtől felfelé.

Fényképeit a legnagyobb választékban 10 krtól 20 és 40 krig. Különböző urak és asszonyok számára való fényűzési cikkeit a legutányosb árakban.

Mindenféle mérnöki és rajz eszközeit és szirkalmait.

A cs. kir. katonatisztek és hivatalnok urak kaphatnak nézőcsöveket havonkénti részlet fizetés mellett.

Megrendelések mindenbőv elküldetnek postai utánvét, vagy az érték előrei letévése mellett s a nem alkalmas tárgyak visszaszereltetnek.

Tudósítás végett.

Hasonnevű személyekkel Erdélyben sem üzleti, sem átfafiságos összeköttetésben nem állók. A czimzetet mint fent kérjük hozzájuk juttatni.

(240) 26/10 (9—12)

Gyakorlati találmányok!

Eredeti Pompadour-pép.

A híres Pompadour asszony, X. Lajos udvaránál, oly szert birt, mely a világ előtt titokban maradt, s a melylyel ő magának fiatalági látszatot, t. i. ide szépséget, sima bőrt tudott még előhaladt korában is biztosítani. Ezen vény (Recept) később egy magas rangú nemes család birtokába jutott, a melynek gyönyörű szépsége még ma is általános csodálást tárgya. Rix doctorának sikerült ezen mostanig a legnagyobb titokban tartott vényt elcsáfolni, hogy azt az egész világnak hasznára bocsássa. Ezen felül mulhatlan arcz-azt az egész világnak hasznára bocsássa. Ezen felül mulhatlan arcz-azt az egész világnak hasznára bocsássa. Ezen felül mulhatlan arcz-azt az egész világnak hasznára bocsássa.

Legnagyobb megtakarítás

minden háztartás, iparos és gazda számára.

A legújabb szerkezetű angol-patent-készítők-gépek által (alkalmazhatók minden vágó-eszközre, valamint író- és metszőre is) a legnagyobb könnyűséggel lehet néhány másodperc alatt tönk vágó-eszközöket, u. m. ollókat, késeket, kaszátokat sat. a legelősebbre fenn. Ez bizonyosan a leghasznosabb és legnépszerűbb eszköz köz minden háztartásra nézve, s ára oly csekély, hogy e jeles gépet magának mindenki könnyen megszerezheti. — 1 db ára utasítással: 1 frt.

A legújabb ligroin-zseb-tűsziszter, e nemben a leggyakorlatibb, még nem pipások számára is ajánlandó; közönséges tűsziszter csinos kis alakjában, össze van kötve egy lámpával, a melynek óráig tartó égő anyagot vesz magába, úgy hogy az annyiszor előforduló minden alkalommal azonnal világosság van kéznél; a lenyomott ár csak gyors elterjesztése van szánva. 1 darab 60 kr.

Persa hajfestő szer, mely által szürke haj pillanatok alatt, tetszés szerint sötéte vagy feketére festhető s egy utáni természetesen frisséget nyer. Névényekből van készítő s egészen ártatlan, 1 skatulya ára utasítással: 2 frt.

Folyékony eny. Nélkülözhetlen minden háztartásban, mivel a legkülönbözőbb, minden háztartásban, előforduló javításokat meglehetősen könnyű tenni. Ezen eny évekig áll, s hidegen használható. Egy nagy üveg ára 25 kr.

Legújabb rozsdapor, kezeség mellett. Minden rozsdá-pecsét-elavoltatásra való, melyből s egyéb kelmékből, valamint acél- és vastárgyakról, 1 pakk ára 35 kr.

Legjobb borotva-pép. Ezen pép által megmésztetik a borotva köszörűsége, 1 skatulya ára 25 kr.

A lábnak megvédővesztől való megóvása, mindenkinél ajánlatos, mivel az egész életfennmaradását szolgál. A Metzerger kitting bőrtárgyak alkalmazása által, a mely a bőrt lágyítja s áthatatlanná teszi, úgy hogy a lábkezelés vizben leg-hosszabb ideig tartó használata után sem érezhető nedvesség, a cselnek a legnagyobb mértékben meglesz felelve. 1 üveg ára 60 kr.

Angol bőr-máz, melyből bármiféle bőrmunkaságot s a legzsebb tükörmáz. 1 kis üveg ára 25, nagy 45 kr.

Müller-féle bútor-politur, mely általános elismerésben részesült, üveg szarphat 60 kr. Ezzel minden régi bútor-darab vagy más fatárgy a legnagyobb könnyűséggel a legzsebb kisírozható. Egy üveg elég egy egész bútor-kezelésre.

Általános tisztító-por, melylyel minden fém, arany, ezüst, bronz, pakfong, acél és roz sat. tisztára takarítható s kifényesíthető. 1 skatulya ára 20 kr.

Általános párisi tapasz, a melylyel nemcsak üvegeket, porcellánt, követ, tefaltot, fát sat. gyorsan úgy összeragaszttható, hogy elválhatatlan lesz, hanem különféle neműket is, pl. fát fémnel, üvegeket porcellánnal sat. összekapcsolhatni, hogy tökéletesen egy testt válik. Ezen, minden háztartásban nélkülözhetlen szerböl egy pakk ára 10 kr. Ugyanazon ragasztó folyékony állapotban, igen szapor, üvegeknél 30 kr.

Figyelmeztetés. Miatán a fennebbi cikkek hamisítottak is, arra kívánok figyelmeztetni, hogy azok valódi állapotban egyedül az alólírt raktárban kaphatók.

Az alább felsorolt tárgyak bámulatos olcsóságáról meggyőződést szerezni,

osak egyetlen megkísértésbe kerül.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Könyvtár - Egyetemi Könyvtár - Hungaria - BCU Cluj-Napoca.

Hirdetések felvétele minden Euro pai lapba.

KÖLTSÉG KIMÉLÉS HIRDETÉSEKNEL.

(46) 26/10 (10—*)

Intézetek, Föld-igazgatóságok, Gyárak, Iparosok, Kereskedők etc. kiknek szükségük van hirdetések tenni közre, jelentékeny előnyökben és pénzkímélésben részesülnek az évek óta legutányosabbnak ismert első ausztriai

Hirdetési-központi iroda által, A. OPPELIK, Bécs, Wollzeile 22.

Arjegyzék és költségszámla kívánatra ingyen.

Nagy megbízásoknál jelen-tékeny elengedés.

Minden hirdetés bevezetője után elküldetnek.

számos megbízásnak s többfelől elismeréseknek örvend.

(303) 26/10 (7—12)

ANDRES EDUARD

gomb és paszomány-cikkek gyára

Bécsben, Neubau, Siebensterngasse, 21.

ajánlja a jelen időnyre a kereskedő uraknak, férfi- és nő-szabóknak, a legújabb párisi módok szerint saját gyárában készült

legújabb divat-gombjait

urak és hölgyek számára.

Paszomány-cikkek u. m. Crepin-ek, Grelor-ek, rojtok, bojtok, szegélyzetek, szalagesukrok, csattok, hátszalagok, derékszorítók és kész csipkék paszomány-munkából, divat-gallon-ek, zsinorok gyapjú és selyemből, szegő-szalagok és ruha zsinorok.

Megrendelések postai-utánvételt vagy pénzküldés mellett azonnal teljesítetnek. Árjegyzéket kívánságra ingyen.

Minden cikket a legjobb minőség iránt vállalt kezeség mellett árulunk.

A legújabb, leggyakorlatibb és fényűzési cikkek oly nagy választéka található, a minőhöz hasonló Bécsben nem létezik, gondoskodva van a fiatalokról és korosokról, úgy hogy egy csekély összegért minden korn és állás hölgyek, urak és gyermekek számára, ezerféle választékban, alkalmas ajándékot találhatunk.

Árkimutató, czime pontos feladása mellett, mindenki ingyen és bérmentesen kap; a vidék t. lakóira nézve tehát igen csekély, hogy maguknak abból egy példányt megszerezzenek, mivel benne nem csak az ára, hanem a raktárban levő minden cikket megnevezése is fellelhető. A cikkek szétküldése utánvétel, vagy az árak beküldése mellett történik.

Különböző legújabb gyártmányú cikkek kivonata.

A ház mottója: Olcsó árú is lehet jó!

Francia és angol illatszerek, kölni viz stb.

Hihetlen s mégis igaz!

Salon-órak bronzból üveg-borítással és talppal. 1 db kisebb 2 ft. 1 db közepes 3 ft 20 kr. 1 „ nagyobb 2 „ 60 kr. 1 „ legnagyobb 4 „ 50 kr.

Csinos szoba-órak, porcellán előrészszel. 1 db ütő szerkezet nélkül 2, 3 ft. 3 ft 80 „ szerkezettel 3 ft 50, 4 ft 50, 5 ft.

Ezen órák tartósságáért és jó járásáért kezeség vállaltatik.

Francia glacié kéztűk legfinomabb. 1 pár 2 gombú hölgyeknek 70 kr. 1 „ 1 „ uraknak 70 „

Tambourirozottak 20 krtól drágábbak.

Laterna magia vagy varázs lámpa, legkellemebb mulatság ifjú és agnak; 1 db 12 képpel 65, 85 kr. 1 ft 50 kr., 2, 3—4 ftig.

Könyvnyomdak, tökéletesen betűkkel s más szükségletekkel, nagyobb gyermekek számára 85 kr. 1 ft 20, 1 ft 80, 2 ft 50, 3, 4—5 ft.

Angol eszköz-szekrények, minden a házánál szükséges felszereléssel; 1 db 1 ft, 1 ft 50 kr., 2 ft, 2 ft 50 kr., 3—4 ftig.

Legújabb ékszer-tárgyak.

legdivatosab alak, új aranyból, mely arany színét mindig megtartja, tehát a valódi ékszerhez ámitólag hasonlít.

Brocheok, 1 db. 40, 60, 80 kr., 1 ft., 1 ft 50 kr. 2 ft. Fülbevalók, párja 60, 80 kr., 1 ft., 1 ft. 50 kr., 2 ft. Karperecek, 1 db. 50 kr., 1 ft., 1 ft. 50 kr., 2 ft. Medallionok, 1 db. 20, 25, 35, 50, 65 kr.

1 kötés graffigó 60 kr. Tűző-fésűk, 80 kr., 1 ft., 1 ft. 50 kr., 2, 3 ft. Gyűrűk kövel, 30, 40, 60 kr.

Óraláncok rövidke, 50, 80 kr., 1 ft., 1 ft. 50 kr. Nyakláncok, 80 kr., 1 ft., 1 ft. 50 kr. Gombostűk, férfiak számára, 20, 30, 40, 60 kr. Chemisette-gombok, 10, 15, 20, 30 kr.

Manchette. 1 pár 20, 30, 50, 80 kr.

A divatos acél ékszer

összeállítva sok finomra készült ezüst-acéllal szegből. 1 broche, 40, 60, 80 kr., 1 ft.

1 „ ezüstbe foglalt, 1 ft. 50 kr., 2, 3 ft. 1 pár fülbevaló, 50, 60, 80 kr., 1 ft.

1 „ ezüstbe foglalt, 1 ft. 50 kr. 2 ft., 3 ft., 3 ft. 50 kr.

fekete, legzsebb alak s nagyon tartós, üveg, jet, láva- s bivalyszaruból.

1 broche, 20, 30, 50, 80 kr., 1 ft. 1 pár fülbevaló, 25, 35, 50, 80 kr., 1 ft. 1 db. karperec, 30, 60, 80 kr., 1 ft.

1 „ nyaklánc, 50, 80 kr., 1 ft. 1 „ rövid óralánc, 15, 30, 60 kr. 1 „ nyaklánc, 30, 80 kr., 1 ft.

1 „ chemisette-gomb, 4 kr. 1 pár manchette „ 15, 20, 30, 40 kr. 1 db. kontyű, 20, 30, 40, 60, 80 kr.

Mindenféle megbízások elfogadtatnak s gyorsan s jutányosan teljesítetnek.

A. Friedmann, első osztr. bizományi üzlete Bécsben, Praterstrasse, 26 sz. Operngasse 6 sz. Dreher söresarnoka mellett.

(349) 26/10 (1—3)

Róly és Hatlesz

szállítvány-, bizomány-, váltó- és pénzbehajó üzlete

(Kolozsvárt, főter b. Bánffy Albert-ház)

folytonosan vásárol mindenféle arany- ezüst pénzeket, magyar és osztrák állampapírt, továbbá szelvényeket a legutányosabb feltételek mellett, valamint leszámított börzékenes váltókat és árul jutányos árban mindenféle igérvényeket.

Csak 3 porosz tallér

az ára egy fél, 6 tallér az ára egy egész eredeti sorsjegyek (nem hasonlítandó a tiltott igérvényekhez) az állam által engedélyezett, és biztosított (347) NAGY (2—6)

pénz-kisorsolásra

melynek húzása f. é. november 13. és 15-én leend, melyben csak nyermények húzódnak.

2,288,800 márká összegig

E közt főnyermények esetlegesen: 225,000, 125,000, 100,000, 50,000, 30,000, 20,000, 2 a 15,000, 2 a 12,000, 2 a 10,000, 2 a 8000, 3 a 6000, 3 a 5000, 4 a 4000, 12 a 3000, 72 a 2000, 106 a 1000, 106 a 500, 100 a 200, 7816 a 100 márká sat.

Bérmentes megrendelések a legtöbb vidékekre is pontosan és titoktartással teljesítetnek, s hivatalos listákat valamint nyermény-összegeket a húzás után azonnal megküldök.

Megrendelések

GOLDFARB A.

állampapír kereskedőhez Hamburgba

intézendők.

26/10

WOLFF JÁNOS egyeztetésnél.

(14—*)

Első rangú Párisi, Pesti és Rochlitz híres gyógyszerész ház

Bergmann és Comp. által feltalált következő szerek ajánlatnak kegyes

figyelembe vétel végett:

Készvény-gyapott, bortisztálószer, minden rheumatis fájdalmaival kitűnő hatással egy

pakét 40 és 80 kr.

Szállalható tinctura, legbiztosabb szer még igen fiatal emberkérdés a

legnagyobb idő alatt erős szakkalát nevelő 1 és 2 frt.

Jég-pomádé, évek óta ismert és híres a haj fodritásra és erősítésre

1 üvege 40, 60, 80 kr.

Fogyapott, mindenféle fogfájdalmaival egy pillanat alatt megszüntetésére,

egy tok 30, 50 kr.

A francia cs. államokra nézve szabadalmazott.

Kolozsvára nézve egyedüli raktár